

Christian Langballe om cola

Skrevet af Christian Langballe

Onsdag, 07. januar 2015 10:23 - Senest opdateret Onsdag, 07. januar 2015 16:12

Jeg forsøger nu igen (igen) at kvitte colaen. Det har jeg gjort flere gange før. Alle gangene med svigtende held. For som en gammel alkoholiker, der bliver tilbudt en perlende iskold øl på en varm sommerdag, så falder jeg af vognen og begynder igen at drikke den læskende, mørkebrune drik, der er blevet til af lige dele glædestårer fra engle og enhjørningetis blandet med smeltet brun farin (eller noget).

Jeg er på mange måder et svagt menneske. Selvom jeg jo mærker colaens utrolige indvirkning på mit legeme, når jeg gennemgår tre dages helvede med abstinenssymptomer, hovedpine og svedige håndflader, hver gang jeg kvitter læskedrikken, så falder jeg jo i. I skrivende stund er jeg på på dag 4. Måske skulle jeg have en lille badge fra AC - anonyme colaholikere, som symbol på min viljestyrke? Dag et og særligt to var rædsomme. Dag 3 var lidt bedre og idag har jeg ikke hovedpine længere.

Det er fascinerende, at noget der smager så godt, kan have så voldsom virkning på ens krop. Men på den andens side, så tabte jeg mig 10 kilogram på 2 måneder sidste gang, jeg forsagede

Christian Langballe om cola

Skrevet af Christian Langballe

Onsdag, 07. januar 2015 10:23 - Senest opdateret Onsdag, 07. januar 2015 16:12

cola. Det er sgu da vildt.

Nu er vægttab ikke nødvendigvis en topprioritet for mig. Jeg er sådan set glad for at være tyk og glad. Men når ens yndlingskjorte begynder at lave 8-taller ned foran, så er tiden inde til handling. Og colaforsagelse er, trods de rædsomme første dage, en let vej til en slankere midje.

Spørgsmålet er bare, hvornår den næste colafristelse dukker op og min viljestyrke viser sig for svag. Nå den tid den sorg.

Christian Langballe

{comments on}